

okno sili, ko se Lojze iz trdnega spanja prebudi — pozno je že — naglo iz postelje skoči, ker treba je iti v „tabrh“ (= otroke učiti). Veselo pesmico zažvižga, cilindar enmalo z rokavom okrti in hitro odide spet — stari Lojze brez vse sentimentalnosti, lahkomišeln, poln muh; prošli večer mu kar več na misel ne pride. (Kon. sl.)

Ogled po svetu.

(Koliko ljudi more v največje cerkve, ki jih Evropa ima). V Št. Petersko cerkev v Rimu jih gré 54.000, v veliko cerkev v Milanu 37.000, v Št. Pavlovo cerkev v Rimu 32.000, v veliko cerkev v Boloniji 24.000, v Fiorenci 24.000, v Lateransko cerkev v Rimu 22.000, v cerkev Matere Božje v Parizu 21.000, v veliko cerkev v Pizi 13.000, v Štefanovo cerkev na Dunaji 12.400, v Št. Petersko cerkev v Boloniji 12.300, v Dominikansko cerkev tudi tu 12.000, v cerkev Št. Marka v Benetkah 7000, v veliko cerkev Maria-Einsiedeln v Švajci tudi 7000.

Dopisi.

Iz Reke 8. maja. Tukajšni poštarški činovnik gosp. G. Depoli, bode v spomin velike svečanosti, ki se bode obhajala 25. dne t. m. na Grobničkem polju o posvečenju zastave županije reške, izdal litografijo „Grobničkoga polja i okolice mu sve do morja“; zraven tega pa tudi fotografijo slovesnega posvečenja; vse skupaj bode v veličini 3 □ čevlje. Predplača sliki je 1 gold. nov. dn. Nadjamo se, da tudi vsaki slovenski rodoljub se bode podvizal naročiti se na sliko zgodovinsko-pomenljivega Grobničkega polja, pa treba je, da se brž oglasi in predplačo pošlje gori omenjenemu izdatelju.

Iz Gorice 14. maja. * Naš svetli knez in nadškof, gosp. dr. Gollmayer, se bojo podali v Rim, kjer bo o binokostih velika cerkvena svečanost.

Iz Maribora. (Od Mariborske čitavnice.) V nedeljo 25. dne t. m. zvečer ob 6. uri bode v naši čitavnici beseda, h kateri se s tem prijazno vabijo častiti člani v mestu in na kmetih. Pri besedi bode neki gospod pravnik govoril o predmetu opisanem za one knjižice, ki jih namerjava nek tukajšen mecen izdajati za povzdigo narodne omike. Predloži se tudi skupšini v posvèt, kako bi naj se konca julija dostojno slavila obletnica naše čitavnice.

Odbor Mariborske čitavnice.

Iz okolice celjske 17. maja. Šj. — Gospoda brata doktorja Ipavca bota v kratkem na svetlo dala zvezek svojih kompozicij z notami in besedami, ktere bode založil knjigar Tarmon v Celji. Nadjamo se, da naši pevci, čitavnice in drugi bojo z veseljem segli po tem novem delu naših po vsem Slovenskem slovečih kompoziterjev. — Radostni čujemo, da bomo na binkoštni pondeljek imeli v Celji 3. „besedo“.

Iz okolice celjske 10. maja. (Volitev deželnega poslanca v Celji.) Ker se je bil g. Jož. Wolf odpovedal poslanstva za Gradec, je bila volitva družega poslanca 8. dne t. m. v Celji za več sosesk, ki v celjski volitni okraj spadajo. Naj povem, kako se je kaj godilo. Pridem v Celje in vidim tam pa tam množico ljudi pogovarjati se; stopim bližej njih in poslušam, kam kaj veter žene. Zadovoljen sem bil slišati, da večina glasov bi utegnila našemu rodoljubu dr. Razlag-u veljati. Pa žali Bog! nismo bili za to volitvo se prav pripravili. Zakaj? Ko tam stojim, me prašajo nekteri možje: „Kdo pa je tisti dr. Razlag? Kaj je? Ali še ima starše? Ali še imajo njegovi starši grunte? Ali je danes tukaj, da bi ga vidili in poznali?“ Na vse to sem odgovarjal, kakor sem vedil. Ako bi bil sam prišel in se volivcom pokazal, gotovo bi bil voljen. Rekli so mi nekteri, da ženin, pred ko nevesto snubi, jo pred pogleda. Ta primera je dosti klavrna, ker nevesta in pa poslanec je dvoje:

poslanec se mora po svojih očitnih delih soditi, ne pa po obrazu ali družih životnih lastnostih, pa tudi ne po mošnji polni ali prazni kakor nevesta. Dr. Razlag je že dosti očitno pokazal, da je mož pravice, bistra glava in da mu srce živo bije za blagor naroda slovenskega. Al ker ga nekteri niso vidili, ga niso volili! — Pa kaj se je še godilo? Nemškutarija je napenjala se kar je le mogla. Slišal sem na svoje ušesa iz ust nekega uradnika tote besede: „Wenn wir den dr. Razlag wählen, so wird man auf's Jahr keine Worte mehr deutsch sprechen dürfen“. (Če dr. Razlag-a volimo, za leto in dan ne bomo smeli nobene nemške besede spregovoriti). Oj laž! kako velika nadloga si! Pa pri vsem tem, ko bi bil dr. Razlag pri volitvi se bil prikazal, bi bilo glasovanje gotovo bolj na-nj vleklo. Pri volitvi sami je bil pa ta-le razložek: Ko je kdo imenoval gosp. viteza Resingen-a, je to vodja volitve vselej glasno oznanil; ko je pa kdo imenoval dr. Razlag-a, je to nekako tiho zgovoril; zakaj tako, ne vemo; proti meni, ko na vrsto pridem in dr. Razlaga imenujem, pa mrmra: „ja freilich: Dr. Razlag“. Še marsikaj bi se dalo povedati, kako je na priliko bilo, ko je vodja volitve pred volivce stopil in med drugim (ali o skrbi za Resingen-a ali za Razlaga, bo sam najbolje vedil) govoril takole: „dajte achtung, da si ga štíme ne bote razspričali itd., pa pustimo obširniši popis; volivci so volili; dr. Razlag je dobil 67 glasov, vitez Resingen pa večino. Ne rečem, da je volitva zato nesrečna za nas, zakaj vitez Resingen ni ne sovražnik Slovencev in ni slavofag, ampak je na vsako stran pošten, pravičen mož; le naše rane nemškemu gospodu niso znane kakor so dr. Razlagu, sinu kmetiških starišev, ki bi bil v zboru pri vsaki priložnosti iskren zastopnik slovenstva in branitelj pravice slovenskega naroda. Sliši se, da bomo imeli še dve volitvi za Gradec. Pozor tedaj! V—h, volivce.

Iz dolnje Avstrije 15. maja. J. Ž. — Naznaniti vam imam danes žalostno novico. 11. dne t. m. je umrl veleumni slovenski jezikoslovec in znani spisovatelj več učenih sestavkov in v povestnico segajočih odlomkov za koroško in vseslovensko gospod Don Julian Hornbek, Slovencom znan po imenu Kelič, rojen Korošec pri sveti Margareti 15. februarja 1827, sočlan gosp. Don-Barnabitov sv. Pavla v samostanu sv. Martina v trgu Mistelbach-u na doljni Avstrii, za dolgo in hudo hudo pljučnico. Vse svoje žive dni in do zadnjega dihljeja je bil rajni goreč domoljub, kakor jih malo ima mati Slava; živa priča tega so mu vsi, ki so ga poznali, in pa njegove dela. Bil je rajni blag izgled vsem, kateri udarec nemile osode, zrokovane iz zavisti ali bodi ktere strasti od nezvestih in spačenih domovine sinov, večkrat s kervavimi solzami pokropljene, vskovaje se za prid in korist domovine, v nemili ptujščini kakor razpostavljeni kitajski rojenčiči občutujejo! Popisati, kar je meni slavni pokojnik razodel, ne spada v časopis, ampak v njegov životopis, kterege se morebiti izvrstniše pero kakor je moje, kadaj lotilo bode. Jaz samo navajam kratke besede latinskega klasika: „Multa tulit“... 10 let se je boril s kulturträgerji neumorno; pa žalibože! zastonj, ker samec je živel med ptujci in cilja, za kterege se je on tukaj potegoval, doseči ni mogel. Da bi bil ta izvrstni učenik slovenščine in vseslavjanščine polje materinsko obdeloval, bi bilo kaj lepega sadja v mili domovini sedaj ogledati; al nemila osoda mu je kaljivo seme zmožne besede in uspešnega poslovanja za materinščino zamorila. Bodi mu zemljica lahka!

S Pivke. (Obgojzdenje Krasa. Sadjoreja. Národnost.) (Konec). Znamenito je in zamolčati ne morem, kar pripovedujejo tukaj stari ljudje od luknje, skozi katero pod vhomom v suho jamo voda Pivka gré pod zemljo. Pravijo namreč, da voda nekdanji čas ni ondi se ponikvala, kjer se zdaj vidi, marveč nekoliko spred proti Postojni; da je pa enkrat del hriba nad jamo se utrgal, navdol vderl in vodi pot zaprl, tako da je velika povodinj nastopila, dokler se